Μακαριώτατε καὶ Ἁγιώτατε [redacted], [redacted] ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος [redacted], τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς νοητῆς ὁλκάδος, διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὰ κύματα τοῦ ἱστορικοῦ γίγνεσθαι θεοφυλάκτως διαπλεούσης, τὰ Παλαίφατα καὶ Πρεσβυγενῆ τῆς Ἀνατολῆς Πατριαρχεῖα, καθάπερ στῦλοι ἄσειστοι καὶ θεμέλια ἀρραγῆ τῆς Ἀποστολικῆς παραδόσεως, τὸ μέγιστον τῆς ἱερᾶς εὐθύνης βάρος διηνεκῶς καὶ θυσιαστικῶς ἐπωμίζονται. Αἱ γεραραὶ αὗται καθέδραι, ὡς πολύφωτοι φάροι, τὸν ζόφον τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν συγχρόνων πνευματικῶν συγχύσεων διασκεδάζουσι, στοιχοῦσαι τῇ ἐπιταγῇ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, «τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφεσ. δ΄, 3). Αὗται, συναποτελοῦσαι, κατὰ τὴν πρώτην χιλιετίαν, μετὰ τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης τὴν πεντάχορδον λύραν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας καὶ ἐνεργῶς συμμετασχοῦσαι τῶν Ἑπτὰ Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὠρθοτόμησαν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ διεφύλαξαν ἀλώβητον τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Στερηθέντες ἐπὶ μίαν ὅλην χιλιετίαν τῆς συνοδοιπορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, ἕνεκα τοῦ, ὡς μὴ ὤφελεν, ἐπισυμβάντος σχίσματος, τὸ ὁποῖον διέρρηξε τὸν ἄρραφον χιτῶνα τοῦ Κυρίου, προσμένομεν, ἄνωθεν εὐδοκίᾳ καὶ ἀρωγῇ, τὴν ἀποκατάστασιν τῆς μετ᾽ αὐτῆς κοινωνίας ἐν τῷ σώματι τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὀδυνηρὰ αὕτη ἀπουσία ἐπιτείνει τὴν ποιμαντικὴν εὐθύνην τῶν τεσσάρων ἀρχαίων Θρόνων τῆς Ἀνατολῆς, οἵτινες ἐκλήθησαν ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας ἵνα διατρανῶσι τὴν ἱστορικὴν συνέχειαν καὶ φέρωσι τὴν ἀπαρασάλευτον μαρτυρίαν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἐν μέσῳ τοῦ συγχρόνου ῥαγδαίως μεταβαλλομένου κόσμου.

Τοῦτο, ὅθεν, τὸ ἱστορικὸν καὶ θεολογικὸν χρέος, τὸ ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τοῖς Ἀποστολικοῖς ἡμῶν Θρόνοις κληροδοτηθέν, τὴν στενοτέραν ἐπικοινωνίαν καὶ τὴν ἀδιάπτωτον ἀδελφικὴν συνεργασίαν τῶν Προκαθημένων αὐτῶν μετ᾽ ἐπιτάσεως ὑπαγορεύει. Ἡμεῖς, ὡς ἔχοντες καὶ φέροντες τὴν βαρυτάτην ταύτην εὐθύνην τῆς ἱστορίας, ὀφείλομεν ἵνα συνερχώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ συνοδικῶς διαγινώσκωμεν τὰ μεγάλα καὶ δυσεπίλυτα προβλήματα, ἅτινα ταλανίζουσι σήμερον τὸν Χριστώνυμον λαὸν τοῦ Θεοῦ. Αἱ σύγχρονοι προκλήσεις, ἐκτεινόμεναι ἀπὸ τῆς ἐκκοσμικεύσεως τῶν κοινωνιῶν ἡμῶν ἕως τοῦ κινδύνου τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Χριστιανικῆς παρουσίας εἰς τὸ λίκνον αὐτῆς, λόγῳ γεωπολιτικῶν ἀνακατατάξεων καὶ πολεμικῶν συρράξεων εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, καθιστῶσιν ἐπιτακτικωτέραν ὑπὲρ ποτὲ καὶ ἄλλοτε τὴν κοινὴν καὶ ἡνωμένην φωνὴν ἡμῶν.

Ταύτην τὴν ἀδήριτον ἀνάγκην ἐν προσευχῇ πολλῇ σταθμίζουσα ἡ ἡμῶν Μετριότης προσκαλεῖ, διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας Πατριαρχικοῦ ἀδελφικοῦ Γράμματος,

τὴν Ὑμετέραν λίαν ἡμῖν πεφιλημένην Μακαριότητα, ὡς πολυτίμητον ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργόν, εἰς ἱερὰν συνέλευσιν καὶ ἀδελφικὴν Σύναξιν. Τῆς Συνάξεως ταύτης συγκληθησομένης ἐπὶ τῇ εὐκαίρῳ ἀφορμῇ τῆς Θρονικῆς Ἑορτῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῇ πανιέρῳ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, τὸ Σεπτὸν τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρον, μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς καὶ προσδοκίας, ἑορτίως ὑποδέξεται Ὑμᾶς, ἵνα, συλλειτουργοῦντες καὶ ὁμοθυμαδὸν εὐχαριστοῦντες τῷ Τρισαγίῳ Θεῷ, ἐγκύψωμεν εἰς τὰ ἐπείγοντα ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν εὐστάθειαν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, προσβλέποντες εἰς τὴν θεοφιλῆ Ὑμῶν ἀνταπόκρισιν καὶ ἀναμένοντες τὴν ἐν Κυρίῳ προσωπικὴν συνάντησιν καὶ ἀναστροφὴν μετὰ τῆς Ὑμετέρας φίλης καὶ περισπουδάστου ἡμῖν Μακαριότητος, κατασπαζόμεθα Ὑμᾶς φιλήματι ἁγίῳ καὶ διατελοῦμεν μετὰ βαθείας ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ τιμῆς ἐξιδιασμένης.

,βκς' Αὐγούστου ια΄
Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

ROMFEA.GR
ΟΛΗ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
ΜΕ ΕΝΑ ΚΛΙΚ